ଭାରତ ସଂଘ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନ(ୟୁ. ଟି.), ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ଜରିଆରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଏସ୍. କେ. ଶର୍ମା, ପଞ୍ଜାବ ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ର ନିର୍ମାଣ ଯାନ୍ତ୍ରୀ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ

3, ଏପ୍ରିଲ, 1992

[ଏନ୍. ଏମ୍. କାସଲିୱାଲ ଏବଂ କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ-ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି-ନିଯୁକ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିୟମିତକରଣ-ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରାଯିବ-ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କାମଚଳା ସେବାର ଅବଧି ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସାମୟିକ ଭାବେ ପଞ୍ଜାବର ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ପଞ୍ଜାବ ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ବିଭାଗରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀ ଖାଲି ନଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ତାଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ, ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) ଥିବା ଖାଲି ପଦବୀରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ 28.6.1969 ରୁ 14.2.1971 ଏବଂ ତା 'ପରେ 15.2.1971 ରୁ 29.9.1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । 29.9.1973 ରୁ ସେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ କାମଚଳା ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) କିମ୍ବା (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହି 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା। ସେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉପରୋକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ସେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେ 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ନିରନ୍ତର କାମଚଳାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧିକୁ ଗଣନା କରି ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ ପରେ 1969 ରୁ 1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାମଚଳା ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ 28.6.1969 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବା କରିବାକୁ ହକଦାର । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ 1. ଉତ୍ତରଦାତା 28.6.1969 ରୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ମନୋନୀତ ହେବା ସମୟରେ 29.9.1973 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗଣନା କରିଥିଲେ ।

2. ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାମଚଳା ଆଧାରରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି ର ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରେ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ ଥିଲେ ।

ନରେନ୍ଦର ଚଢା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , [1986] 2 ଏସ. ସି. ସି. 157, ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ।

ମସୋଦ ଅଖତର ଖାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1990] 4 ଏସ. ସି. ସି. 24; ଡି. *ଏନ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟଏବଂ ଅନ୍ୟାମାନେ, [1990] 2 ଏସ୍.* ସି. ସି. 553; ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ *ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଅଧିକାରୀ ସଂଘ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , [1990] 2 ଏସ.* ସି. ସି. 715 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

କେ. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, ଏ. ଟି. ଆର୍. (1986) 2 ସିଏଟି 270, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ନାହିଁ 3082/ 1988 ।

ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 582/ସିଏଚ୍/1986ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବିଚାରପୀଠ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ଙ୍କର ୩.୩.୧୯୮୮ ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କପିଲ ସିବଲ ଏବଂ ରଣଜିତ କୁମାର ଆବେଦନ କରିଥିଲେ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜେ. ଏସ. ବାଜୱା, ସୁଶ୍ରୀ ଭାରତୀ ଶର୍ମା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ରାଣୀ ଛାବ୍ରା।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କାସଲିୱାଲ . ଭାରତୀୟ ସଂଘ ଏବଂ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନର ଗୃହ ସଚିବ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ଙ୍କର ମାର୍ଚ୍ଚ 3, 1988 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା, ଶ୍ରୀ ଏସ୍.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ୨୪.୯.୧୯୫୮ ରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ପଞ୍ଜାବ ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସହାୟକ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ୨୩.୧୦.୧୯୬୩ ରେ ସହାୟକ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୯.୩.୧୯୬୯ ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୨୮.୬.୧୯୬୯ ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, କଲେଜର ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀକ ବିଭାଗରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରାବୀକ୍ଷାରେ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି. ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ

ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତି ବିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ପୂର୍ବ ଦାୟିତ୍ୱ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରୁ ତାଙ୍କ ନୂତନ ପଦବୀର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଡକ୍ଟର ଏସ.ଏସ. ଶର୍ମା ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀକ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବାରୁ, ଉକ୍ତ ପଦବୀଟି ଉତ୍ତରଦାତା ଶ୍ରୀ ଏସ.କେ. ଶର୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ପାହ୍ୟାରେ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) ପଦବୀ ଖାଲି ଥିବା ସ୍ଥାନରେ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି. ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିୟମିତ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) ପଦବୀରେ ଯୋଗଦାନ କରିନଥିଲେ । ଏହି କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି 28.6.1969 ରୁ 14.2.1971 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଏବଂ ତା'ପରେ 15.2.1971 ରୁ 29.9.1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀକ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ଜାରି ରହିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ 29.9.1973ରୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) କିମ୍ବା (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 1986 ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଟି -159 ରେ 12.6.1986 ତାରିଖର ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣଙ୍କର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ଅବଧି ପାଇଁ ବକେୟା ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯଦିଓ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବକେୟା ଏବଂ ଭତ୍ତା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେବେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ପ୍ରଶାସନ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ଅବଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ଦରମା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ 29.9.1973ରେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟମିତ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ସ୍କେଲ୍) ପଦବୀ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ

କରିନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1969 ରେ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି. ସମ୍ମୁଖରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) ପଦବୀ ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଜଣେ ଡକ୍ଟର ପି.ପି. ରାଓଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ପଦବୀ ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଡଃ ପି. ପି. ରାଓ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ଜଳଗତିବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ 15.2.1971 ରେ ଏହି ପଦବୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ମାଣ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ର ଖାଲି ପଦବୀରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ବେତନ ପାହ୍ୟାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି 1.7.1977 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚିଠିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜେ ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:

> " ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ କ୍ୟାଡରରେ ଥିବ ସଦସ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଉପରେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହେ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋତେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଦରମାର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ ବିଷୟ କୌଣସି ଅଧିକ୍ରମଣ ସହ ଜଡିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି "

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା, ତାଙ୍କ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ଯାହା 28.6.1969 ତାରିଖରୁ 29.9.1973 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ନିୟମିତ ଚୟନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଥିଲା, ଏହା ଆଧାରରେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି ସହିତ ପୂର୍ବ ପରାମର୍ଶ ପରେ 1969 ରୁ 1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି 28.6.1969 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ସେ ହକଦାର । ତେବେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ତିନି/ଚାରି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେପରିକି ଆବେଦନକାରୀ (ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା) ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି, ଯଦି ଥାଏ, ଆହ୍ୱାନ କରି ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ

ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ପ୍ରସାରଣ କରିବା । ଏହି ପନ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପକ୍ଷ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ମତାମତ ଦେବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସମାନତାର ନୀତିଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେବା ଅନୁଚିତ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ନଥିକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବିବାଦ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏସ.କେ. ଶର୍ମା 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ନିରନ୍ତର କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତିର ସମଗ୍ର ଅବଧିକୁ ଗଣନା କରି ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି ପାଇଁ ହକଦାର କି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା କେବଳ 29.9.1973 ରୁ ଗଣନା କରାଯିବ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତକାର ପରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନରେନ୍ଦର ଚଢ୍ଢା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , [1986] 2 ଏସ. ସି. ସି. 157 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । */ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏଟିଆର (1986) 2 ସିଏଟି ପୃଷ୍ଠା 270 ରେ* ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା କେ. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପୀଠର ରାୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ।

ଆମ ମତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ଅବଧି ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଢାଙ୍କ ମାମଲାର ଅନୁପାତ (ଉପରିସ୍ଥ)କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାମଚଳା ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ଭାବରେ ଚୟନ *କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ* ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀକ28.6.1969 ତାରିଖରେ ବିଭାଗରେ ଉପରୋକ୍ତ ପଦବୀ ଖାଲି ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ(ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ) ପଦବୀରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ଅଧ୍ୟାପକ(ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିସନ୍ଦେହରେ ଠିକ୍ ଯେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ 12.6.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ

ଅନୁଯାୟୀ 1986 ର ପୂର୍ବ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଟି -159 ରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀ ପାଇଁ 28.6.1969 ରୁ 29.9.1973 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯଦିଓ ଏହା କାମଚଳା ଆଧାରରେ ଥିଲା । ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଏପରି ଆଦେଶ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ମଧ୍ୟ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ୟୁ.ପି.ଏସ୍.ସି ର ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଆଧାରରେ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା)ପଦବୀ ପାଇଁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଦ୍ୟମାନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ତିନି ବର୍ଷର ସେବା ପ୍ରଦାନ ହିଁ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତେଣୁ 1972 ମସିହା ଜୁନ୍ 28 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅଧ୍ୟାପକ (କନିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା)ପଦବୀରେ ତିନି ବର୍ଷର ସେବା ଶେଷ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ । ଏହି କାରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରତିବାଦୀ 28.9.1969 ତାରିଖ ଠାରୁ, ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଢାଙ୍କ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ସହିତ ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଢାଙ୍କ ମାମଲାର ଅନୁପାତ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ ଥିଲେ । ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଢା ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରବିମର୍ଶ ସହିତ 15 ରୁ 20 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏପରି ପଦବୀରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦାବି ନାହିଁ ବୋଲି କହିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନଜନକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ଦିଆଯାଇପାରେ କିମ୍ବା ସେବାର ଆଦୌ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁଠାରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ପରିଣାମ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ କୋହଳ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ।

ମସୁଦ ଅଖତର ଖାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1990] 4 ଏସ. ସି. ସି. 24 ରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଯଦି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କ ସେବାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିୟମିତକରଣ ସମୟରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟକ୍ଷେପ ସେବାର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କରେ ନାହିଁ । ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କୌଣସି ଅନ୍ତରୀଣ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଡି.ଏନ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଆନ. ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, [1990] 2 ଏସ. ସି. ସି. 553 ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଏବଂ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଥିବ କାର୍ଯ୍ୟକାଳକୁ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଅଧିକାରୀ ସଂଗଠନ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1990] 2 ଏସ. ସି. ସି. 715 ମାମଲାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି:

> " ଥରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ, ତାଙ୍କ ନିୟମିତିକରଣ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ । ନିୟମିତିକରଣର ଏକମାତ୍ର ପରୀକ୍ଷାରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ, ନିୟମିତିକରଣ ହେଉଛି ସରକାରୀ ସେବାର ଏକ ଅପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦକ୍ଷତା କିମ୍ବା ମୂଳ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ ।ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ନୀତି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମାନତାର ନୀତି ସହିତ ଅନୁରୂପ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମର ଏହା ଅନୁଷିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଟେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ କାମଚଳା ଭାବରେ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ନିୟମ

ଅନୁଯାୟୀ କରାନଯାଇ ଏକ ଅନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ କରାଯାଇଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ "

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ରଖୁଛୁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 28.9.1969 ରୁ ଅଧ୍ୟାପକ (ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟା) ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିବା କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 29.9.1973 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗଣନା କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର 3.3.1988 ତାରିଖର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଟି.ଏନ.ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।